ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο
Εκτύπωση

Η συγγραφέας Μαρία Τζιρίτα στο filodimos.gr: "Δεν υπάρχει λαός σαν τους Έλληνες σε όλο τον κόσμο!"

ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ/ΤΗΝ ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ ΣΤΙΣ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2016. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Η Μαρία Τζιρίτα τίμησε το filodimos.gr και τη Μαίρη Ζαχαράκη με την παραχώρηση μιας ενδιαφέρουσας συνέντευξης για το νέο βιβλίο της “Το ταξίδι της Ελπίδας” που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός, μια διαδρομή στον χρόνο και στον μικρόκοσμο των επιβατών του πλοίου “Ελπίς” που οδεύουν για μια νέα ήπειρο, μια άλλη πατρίδα, ισορροπώντας στο κοινό ρακένδυτο όνειρο μιας καλύτερης ζωής, του μεγάλου κύματος μεταναστών, που εγκαταλείπουν -όχι αβασάνιστα- την μητέρα-Ελλάδα στα τέλη της δεκαετίας του '60.

Η συγγραφέας με το απαράμιλλο ταλέντο της έκανε την ελπίδα, ταξίδι στην αφρισμένη θάλασσα του περασμένου αιώνα. Της έδωσε σάρκα και οστά, βαφτίζοντας έτσι την νέα της ηρωίδα, που σαν το μικρό πουλί που έμεινε στο πυθάρι της

Πανδώρας, παλεύει να αναστήσει μέσα από τα προσωπικά της δεινά, τις ανθρώπινες προσδοκίες της. Με μουσική υπόκρουση ένα τραγούδι ξενιτεμού του Στέλιου Καζαντζίδη, αποχαιρετά τα ερεβώδη χρόνια της εικοσιτριάχρονης ζωής της κι αφήνεται στην ψευδαίσθηση μιας νέας ταυτότητας, ενός νέου ξεκινήματος. Τίποτα δεν την προετοιμάζει για όσα θα της συμβούν στις τριάντα εφτά ημέρες του υπερωκεάνιου ταξιδιού πάνω στην μικρή πολιτεία του τεράστιου καραβιού. Η συνάντηση της με διάφορους συνεπιβάτες θα γίνουν αφορμή για αναπάντεχες ανατροπές κι ανέλπιστες εξελίξεις που αφήνουν τον αναγνώστη με κομμένη κυριολεκτικά ανάσα από την αρχή ως το τέλος του βιβλίου.

Ανεπιθύμητος -τουλάχιστον στην αρχή- συνταξιδιώτης ,αποδεικνυέται ο έρωτας ο σκανταλιάρης γιος της θεάς Αφροδίτης, που τοξεύει ασύστολα τους ανύποπτους θνητούς. Η φιλία κι η αγάπη από την άλλη, αποδεικνύονται ζωογόνα βάλσαμα και γλυκιάς παρηγοριάς φως, για πικρά μυστικά κι αιμορροούσες ψυχικές και σωματικές πληγές. Μα πώς να ανθίσουν τέτοια άνθη στο αλμυρό αυτό περιβάλλον, θα σκεφτείτε και με το δίκιο σας. <<Είναι θέμα ανθρώπου καθαρά>> απαντά η συγγραφέας και συνεχίζει επεξηγώντας <<Αρκεί να βρεθούν οι κατάλληλοι άνθρωποι μαζί.Αυτό θα έπρεπε να εύχεται ο καθένας. Να βρει τον άνθρωπο εκείνο που θα τον συμπληρώνει,θα τον καταλαβαίνει και δε θα κουραστεί να πορεύεται μαζί του στη ζωή,όσο δύσκολα κι αν έρχονται τα πράγματα>>.

Ο αναγνώστης “περπατώντας” στις σελίδες του μυθιστορήματος αυτού διακατέχεται από έντονα συναισθήματα-όπως συμβαίνει πάντα με την ιδιαίτερη γραφή της Μαρίας Τζιρίτα- και συμπορεύεται με τους ήρωες του βιβλίου σαν να είναι συνεπιβάτης τους.Αγωνιά,θυμώνει,δακρύζει μα πάνω από όλα ελπίζει.Σε μια δύσκολη συγκυρία όπως αυτή που βιώνουμε στην χώρα μας τα τελευταία χρόνια ελοχεύει πάντα ο κίνδυνος να χάσουμε το κουράγιο, μας να στερέψει πρόσκαιρα η ελπίδα μας. Ένα βιβλίο σαν κι αυτό μας εμψυχώνει ενώ μας ψυχαγωγεί. Γιατί η τέχνη του λόγου ήταν πάντα παρηγορία για όσους κατέφευγαν σε αυτήν..

Ας δούμε όμως τι ώθησε την συγγραφέα του να μας χαρίσει τόσο όμορφες ανγνωστικές στιγμές στην παρακάτω συνέντευξη που μοιάζει περισσότερο με φιλική κουβέντα:

***

1) Ποια βαθύτερη πεποίθηση σας "κρύβεται" πίσω από τον τίτλο του βιβλίου σας, το όνομα της ηρωίδας σας και του πλοίου που την ταξιδεύει;

Ότι η "Ελπίδα" είναι ουσιαστικά το εισιτήριο μας για την ίδια τη ζωή.

2) Πόσο επίπονο ήταν αυτό το "ταξίδι" για εσάς από πλευράς έρευνας, συναισθηματικής φόρτισης, συγκέντρωσης υλικού;

Ήταν χρονοβόρο αλλά δεν με δυσκόλεψε καθόλου γιατί απόλαυσα στο έπακρο την έρευνα που έκανα για να συγκεντρώσω όλα αυτά τα στοιχεία και χάρηκα που έμαθα κι εγώ η ίδια τόσα πράγματα που δεν ήξερα. Από συναισθηματική άποψη, με ταξίδεψε και με συγκίνησε βαθιά κι ειλικρινά ευχόμουν να μην τελειώσει!

3) Πέρα από την μυθιστορηματική αξία και χρησιμότητα αποκαλύπτει κάτι περισσότερο για εσάς η περιγραφή ενός υπερατλαντικού θαλάσσιου ταξιδιού;

Ήταν ένα συναρπαστικό ταξίδι στο σύνολο του. Προσπάθησα να μπω στην ψυχολογία, τον τρόπο σκέψης των ανθρώπων εκείνων, να δω τα πάντα μέσα από τα δικά τους μάτια, να ταυτιστώ με τη δική τους ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Ταξίδεψα στο χθες, σε μέρη που δεν είχα ποτέ πριν ούτε καν φανταστεί κι έμαθα την ιστορία των τόπων αυτών την εποχή εκείνη. Τα ίδια συναισθήματα, τις ίδιες εμπειρίες, ευελπιστώ να αποκομίσουν και οι αναγνώστες μου.

4) Πόσες φορές χρειάστηκε να βουτήξετε την πένα σας στο μελανοδοχείο της αλήθειας και πόσες σε αυτό του μύθου για να έχετε την ισορροπημένη ατμόσφαιρα που κυριαρχεί στο πόνημα σας;

Υπάρχουν κάποια στοιχεία που προέρχονται από αληθινές μαρτυρίες ανθρώπων με τους οποίους μίλησα. Υπάρχουν διάσπαρτα σε όλο το βιβλίο, "παντρεμένα" με τον μύθο με τέτοιο τρόπο ώστε κανείς να μην μπορεί να ξεχωρίσει που τελειώνει η αλήθεια και που αρχίζει η μυθοπλασία!

5) Εκτός από την ελπίδα κι ο έρωτας ταξιδεύει πρώτη θέση. Πόσο συνυφασμένα είναι αυτά τα δύο και τι σας ώθησε να του δώσετε αυτό τον ρόλο στο βιβλίο σας;

Ο έρωτας είναι η κινητήριος δύναμη στη ζωή μας. Είναι αυτός που μας κάνει να υπερπηδούμε όλες τις δυσκολίες και να θέλουμε να ζούμε την κάθε μέρα μέχρι το μεδούλι της. Μόνο ο έρωτας είναι ικανός να κάνει έναν άνθρωπο που έχει αφήσει τα νιάτα πίσω του, να βλέπει όλη τη ζωή μπροστά του. Ήταν δυνατόν να λείπει από το βιβλίο μου;...

6) Είναι τυχαίο πως και η Ιόλη του προηγούμενου βιβλίου σας και η Ελπίδα συνάντησαν την αληθινή αγάπη στο πρόσωπο ενός γιατρού;

Αυτό πραγματικά είναι εντελώς τυχαίο! Εκτός βέβαια κι αν είναι δικό μου υποσυνείδητο απωθημένο, το οποίο μόλις τώρα εσείς με κάνατε να συνειδητοποιήσω!

7) Οι ήρωές σας φέρουν τα χαρακτηριστικά των ανθρώπων μιας άλλης εποχής που την διέπουν η ανθρωπιά, το φιλότιμο, ο λόγος τιμής, η φιλία, μερικά από αυτά χάθηκαν στην πορεία μας ως λαού, σε τι το αποδίδετε;

Στα χρόνια που πέρασαν. Η ζωή κυλάει κι εξελίσσεται, το ίδιο και οι άνθρωποι, οι κοινωνίες, τα ήθη, τα έθιμα, τα πάντα. Άλλοτε προς το καλύτερο κι άλλοτε προς το χειρότερο. Η εξέλιξη έχει πάντα το τίμημα της.

8) Ποιές ομοιότητες βρίσκετε στην κοινωνικοοικονομική κατάσταση την οποία πραγματεύεστε, με την δική μας σήμερα;

Ζούμε και πάλι σε μια δύσκολη εποχή, όπου οι οικονομικές συνθήκες αναγκάζουν πολλούς συμπολίτες μας να αναζητούν μια καλύτερη τύχη εκτός της πατρίδας μας. Θεωρώ όμως ότι σήμερα τα πράγματα δεν είναι τόσο δύσκολα όσο ήταν τότε κι εύχομαι και ποτέ να μη γίνουν.

9) Υπάρχει φως ελπίδας για την καταπονημένη, προσφυγοκρατούμενη μικρή μας χώρα κι από πού πρέπει να αντλήσουμε δύναμη;

Τη δύναμη μας την αντλούμε οι Έλληνες από την ψυχή μας. Δεν υπάρχει λαός σαν εμάς σε ολόκληρο τον κόσμο. Όσο καλούμαστε να ανταπεξέλθουμε σε δύσκολες συνθήκες, τόσο δυναμώνουμε και αποδεικνύουμε ότι είμαστε ικανοί για τα πάντα. Όσο χαμηλά και να μας ρίξουν, είμαι σίγουρη ότι για μια ακόμα φορά θα ξανασταθούμε στα πόδια μας και θα είμαστε καλύτερα από ποτέ. Μην ξεχνάτε εξάλλου πως η Ελλάδα για λίγο καιρό ξαποσταίνει και ξανά προς τη δόξα τραβά...